

Тешка борба за опстанак чавизма у Венецуели

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 16 април 2013 12:13

Победу на председничким изборима у Венецуели, на којима се решавало питање опстанка заоставштине Уга Чавеза, однео је Николас Мадуро, један од најближих и најоданијих сарадника покојног лидера. Мадуро ће већ данас бити званично проглашен за победника, упркос захтевима опозиције за поновним пребројавањем гласова, којој је разлика од само 235.000 гласова дала повод да оспори легитимитет изборних резултата и новог председника.

Чавез је именовao Мадурa за наследника као особу која може да спречи кризу вођства и стварања блокова унутар Уједињене социјалистичке партије Венецуеле и тиме осигура наставак револуције и понови победу над опозицијом. Изборни резултат упркос победи не може међутим да представља охрабрење за чависте, већ повод за дубоку и оштру самокритику, како је то приметио председник венецуеланске скупштине Диосдао Кабало. Упадљив је константан пад подршке чавизму у Венецуели, јер упркос великим успесима у подизању животног стандарда и људских права насиромашнијих слојева становништва, Венецуела и поред огромног богатства у нафти и даље има озбиљне економске проблеме, који су изазвали чак и рестрикције струје и несташице неких основних животних намирница, док је стопа криминала застрашујућа.

Мадуров задатак је стога пре свега оздрављење економије, али уз истовремени наставак 27 социјалних програма намењених сиромашном становништву, што према многим економистима неће бити нимало лак задатак. Мадуро слови за човека који жели „више социјализма“, као особа са јаком идеолошком оријентацијом, блиској комунистичкој идеологији, са блиским везама са Кубом и браћом Кастро. С једне стране слови за једног од најверенијих левичара венецуеланске социјалистичке партије, и за радикалног антиимперијалисту, али многи уједно истичу и да је реч о политичару који не одбацује

Тешка борба за опстанак чавизма у Венецуели

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 16 април 2013 12:13

туђе ставове, кога одликују и прагматизам и изражене дипломатске и преговарачке способности.

Након победе, Мадуро ће, после дугог живота у Чавезовој сенци, морати да артикулише сопствену политику, и да утврди своје вођство унутар редова социјалиста – од војске, преко радикалне леве до пословних кругова. Олакшавајућа околност у томе ће бити чињеница да су Чавезове реформе пустиле дубоки корен у Венецуели, због чега се за снажну социјалну политику у кампањи залагао и сам Каприлес, који је говорио и о неопходности повећања стандарда, борби против криминала и корупције. Мадуро и његов тим никако неће моћи да се опусте, јер ће поред економских проблема у земљи имати снажну опозицију, чије ће непризнавање легитимитета избора и председника имати велики утицај на унутрашње односе и стабилност нове власти.

Опозиција је већ критиковала Мадурово именоване за привременог председника, сматрајући то кршењем Устава, а сада Каприлес захтева пребројавање свих гласова да би признао резултате избора и легитимитет новог председника. У свом захтеву Каприлес је већ добио подршку Вашингтона, пошто је портпарол Беле куће Џеј Карни затражио "100-процентну ревизију резултата избора, док је поново пребројавање гласова подржао и Хосе Мигел Инсулса, генерални секретар Организације америчких

Тешка борба за опстанак чавизма у Венецуели

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 16 април 2013 12:13

држава, са седиштем у Вашингтону, који је и понудио Каракасу помоћ стручњака те организације. Опозиција оспорава легитимитет избора, иако је у Венецуели систем пребројавања гласова компјутеризован и према мишљењима неких стгучњака, врло га је тешко провалити и фалсификовати резултате. Још један аргумент против преваре је мала разлика у гласовима, а поједини аналитичари процењују да би власт, да је хтела да фалсификује резултате, разлику свакако напумпала до већег процента.

Мадуро стога чекају велики изазови, јер ће тврдња о изборној превари свакако бити широко експлоатисана, тиме ће његов легитимитет, као и саме чавистичке власти бити озбиљно уздрман, што чак у некој ситуацији може и изазвати велике нереде и озбиљну кризу у земљи. Оно што је за новог председника од велике, можда и суштинске важности је то да је одмах добио подршку из пријатељских земаља. Своје честитке новом председнику Венецуеле упутили су не само лидери латиноамеричких земаља, већ и руководство Кине, као и председник Русије Владимир Путин (честитке је упутио и Ивица Дачић). Русији је нарочито стало да нова венецуеланска администрација настави досадашњу сарадњу, а посебно да реализује нове уговоре у области испоруке руског наоружања и нафтне индустрије склопљене између Москве и Каракаса за време Уга Чавеза. Ова подршка ће сигурно помоћи да унутрашња и спољна политика Венецуеле и новог председника остане иста као и до сада.

Питање је ипак да ли ће Вашингтон пропустити прилику да уздрма или обори венецуелански режим, као што је питање да ли ће Мадуро у наредном шестогодишњем мандату успети да чавизму без Чавеза врати некадашњу популарност и револуционарни замах.